

Els pressupostos de la Generalitat de 2026 no inclouen polítiques familiars

El projecte de pressupostos per a l'any 2026 que el Govern de la Generalitat ha presentat recentment al Parlament, i que es debatrà pròximament, evidencia l'absència de polítiques familiars, d'iniciatives de suport a les famílies. Només 13 milions d'euros en un projecte total de pressupostos de 49.000 milions.

En tot el projecte de pressupostos de la Generalitat no s'identifica una estratègia transversal de suport a la família, ni mesures dirigides a fomentar la natalitat o a facilitar l'atenció als fills. Demostren que no existeix un pla integral de suport a la família per part del govern del president Salvador Illa. Per això, des del Corrent Social Cristià proposem l'elaboració i aprovació d'una Llei Integral de Suport a la Família en el marc de les àmplies competències que ofereix el dret civil català.

Catalunya fa anys que parla d'innovació, de progrés, de drets socials, però un àmbit que sistemàticament deixa d'abordar-se és el de les polítiques familiars i les causes i conseqüències de la baixíssima natalitat. Com és ben conegut, el cost de l'habitatge s'ha disparat a l'alça, les llars d'infants continuen essent insuficients o molt cares si són privades per manca de suport públic, el Govern continua governant com si la natalitat, la conciliació i el suport a les famílies no fossin necessaris o, com a mínim, molt secundaris.

Situació de la natalitat a Catalunya

Aquesta insensibilitat del Govern de la Generalitat és especialment preocupant en el context en què Catalunya presenta una de les taxes de fecunditat més baixes d'Europa, amb conseqüències directes per al sistema de benestar, el mercat laboral i la sostenibilitat demogràfica.

El 2024 van néixer 53.793 nadons a Catalunya. La mitjana de fills per dona és d'1,06 entre les dones nascudes a Espanya i d'1,32 entre les mares estrangeres immigrants.

El 35,5% dels nadons nascuts el 2024 a Catalunya van tenir mare estrangera, i si es té en compte només un progenitor estranger el percentatge arriba al 52,6% dels naixements. Entre les dones estrangeres n'hi ha més en edat fèrtil que entre les catalanes i espanyoles, i, a més, comencen a tenir fills més joves. Així i tot, tampoc els estrangers immigrants aporten de mitjana el nombre de fills que caldria per garantir el relleu generacional.

Com és ben conegut, la taxa de natalitat mínima per al relleu generacional és de 2,1 fills per dona, i Catalunya se situa actualment en l'1,08 (dades INE/Idescat de 2024), a penes una mica més de la meitat del que és necessari per a aquell recanvi generacional. I encara puja una mica perquè els immigrants residents a Catalunya tenen més fills que els autòctons.

En aquest sentit, una política comuna dels Govers de l'Estat i de la Generalitat en matèria demogràfica és la de basar-se exclusivament en la immigració, inclosa la il·legal.

Fins ara, els ajuts a les famílies són pocs i fragmentats, no es prioritzen incentius directes a la natalitat i no es desplega una política fiscal o econòmica orientada a les famílies amb fills.

El desinterès que el Govern del president Salvador Illa mostra per les polítiques de suport a la família que es veu al projecte de pressupostos s'evidencia també en haver esborrat el nom de "família" o "famílies" en l'organigrama de la conselleria de Drets Socials. La que abans se'n deia Secretaria d'Afers Socials i Famílies, ara s'anomena Afers Socials i Inclusió.

Obliden les mesures aprovades pel Parlament

En aquest projecte de pressupostos tampoc s'implementa cap mesura de les que va aprovar el Parlament el 6 de novembre de 2025 en una moció subsegüent a una interpel·lació que havia estat presentada pel Partit Popular, però que van votar a favor la majoria dels partits.

Als pressupostos sí que es té en compte la Renda Garantida de Ciutadania, que és un ajut mensual per a famílies amb ingressos baixos o sense recursos. Això és positiu, però s'inscriu en una política assistencial, mentre que tota política familiar ha de ser universal. La política familiar és una política de foment, d'inversió, de reconèixer l'aportació de la família a la societat i d'incentivar la seva funció social, educativa i assistencial, i afavorir la seva estabilitat. Els ajuts a les rendes baixes o a situacions diverses de vulnerabilitat són bons i necessaris, però s'han d'incloure en un àmbit diferent. El mateix pot afirmar-se dels ajuts a famílies monoparentals.

La manca de polítiques de suport a la família té com a conseqüència l'acceleració de l'envelliment demogràfic, la reducció futura de la població activa, més pressió sobre el sistema de pensions i serveis socials i més dificultats per mantenir l'estat del benestar. Tanmateix, contribueix a l'increment de les desigualtats territorials, sobretot a les zones rurals.

Perspectiva de família

Per una acció de govern correcta envers la família cal articular una política familiar integral i transversal que permeti situar la família com un eix prioritari de l'acció pública. Més encara, és necessari introduir la perspectiva de família en totes les actuacions de govern. En aquest sentit, recordem que l'abril de 2015 el Congrés dels Diputats va aprovar una Proposició no de Llei (PNL) a instàncies del Partit Popular en la qual instava al Govern a introduir una "perspectiva de família" en les polítiques públiques i a elaborar informes d'impacte familiar en els projectes legislatius. L'objectiu era que, de la mateixa forma que s'analitzen aspectes econòmics o ambientals, s'analitzés també com les lleis i les accions de govern afecten les famílies (costos, conciliació de vida laboral i familiar, efectes en els fills, etc.).

L'efectivitat d'aquella aprovació ha estat pràcticament nul·la. Per ser una Proposició no de Llei, no crea una obligació legal. Per tant, no imposa automàticament tenir en compte aquesta perspectiva, sinó que només insta o recomana al Govern tenir-ho en compte. La pràctica és coneguda.

Corrent Social Cristià (e-C) "El Corrent"

Barcelona, 23 de març de 2026